



ע"פ 5751/21 - מאמון דריג'את (אבו רביעה) נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5751/21

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

המעוררים:

מאמון דריג'את (אבו רביעה)

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כבוד השופטת מ' ברנט) מיום 13.7.2021
ב-ת"פ 2522-06-17

תאריך הישיבה:

י"ח באלול התשפ"א (26.08.21)

בשם המבקש:

עו"ד פוזי אבו טאהא

בשם המשיבה:

עו"ד עודד ציון

החלטה

לאחר ניהול משפט הוכחות הורשע המבקש בשורה ארוכה של עבירות ובהן רישום כוזב במסמכי תאגיד; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; הלבנת הון; עשיית פעולה ברכוש אסור; הונאת נושים; ועבירות מכוח הוראות העונשין שבפקודת פשיטת הרגל. ביום 13.7.2021 נגזר דינו והוא נדון בין היתר ל-24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ש"ח או 45 ימי מאסר תמורתם.

המבקש הגיש ערעור הן על הכרעת הדין הן על גזר הדין, ובד בבד הגיש בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, היא הבקשה שלפניי. לעניין הערעור על הכרעת הדין ייאמר כי הוא ממוקד בעיקרו בטענות משפטיות לעניין הרשעתו של



המבקש בעבירות לפי פקודת פשיטת הרגל ואולם גם אם הטענות יתקבלו – ואינני נוקטת עמדה בעניין זה – מדובר ברכיב אחד מני רבים בהכרעת הדין, ובהתאם גם הסיכוי הנמוך לכאורה שיהא בקבלת הטענות (אם יתקבלו) כדי להשליך באופן משמעותי על העונש שהושת על המבקש. הערעור על גזר הדין נסב על חומרת העונש, לגישת המבקש.

בנקודת הזמן הזאת למבקש לא עומדת עוד חזקת החפות ונקודת המוצא היא ששומה עליו לשאת בעונש באופן מיידי. אמנם בהתקיים נסיבות מתאימות ניתן לעכב את ביצוע עונש המאסר ואולם אינני סבורה כי אלה מתקיימות במקרה זה.

לעניין הכרעת הדין כבר התייחסתי; וככל שמדובר בגזר הדין, ספק רב אם לנוכח חומרת המעשים שבהם הורשע המבקש, העונש גם אם יופחת יהיה כזה שאם לא יעוכב ביצועו אזי יסוכל ערעורו של המבקש.

במצב דברים זה אינני רואה מקום להורות על עיכוב ביצוע והבקשה נדחית. על מנתליתן שהות למבקש להתארגנות, מועד תחילת ריצוי עונש המאסר נדחה ליום 5.10.2021.

ניתנה היום, י"ח באלול התשפ"א (26.8.2021).

ש ו פ ט ת